

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske slovence.

PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

CENA NOVIN JE:

Za domače, če jih več	Za amerikkance, če jih več
vkup bodi 2 K,	vkup hodi 4 K 20 f.
ne samo edne 3 K.	če samo edne 5 K 40 f.

Cena vsakoga falata domá je 4 filere; v Ameriki 10 filerov.

Dobijo se
v Čerensoveih pri **KLEKL**
JOŽEFI plebanoši v pokoji.
Cserföld, Zalamegye.

Na té naslov se naj pošilajo: naroč
nina, glási i dári za Novine. Vsak pa
naj podpiše svoje imé, ki kaj novi-
nam naznánja.

Bodo znamenja i na zemli mantránje národov . . .

— Luk. XXI. —

Tak nam prorokúje Jezus tiste grozne čase, v šterih miné tá zemla i njé lepota ze vsim svojim prebiváilstvom. Pripravla nas z temi rečmi na to, naj se privádimo k trpljenji, k prenášanji nevol, naj ne mislimo, ka njegovo králestvo tú na zemli vekivečen mir naprávi, ár srca vseh lúdih ne bodo njegova nikdár.

Pa to svedoči zgodovina krščanstva, štera je blúzi 2000 let stara, ka či je tú i tam Jezusova vera obládala, je napravila mir, je vkrotila divja srca poganov, ali vsešiom so se najšli znova túdi med krščeniki, ki so nej šteli mira, ár so ne zarazmeli dúha návuka Kristušovoga.

Pa z djánja tákših krščenikov so nastanoli boji túdi med krščeniki, tožbe pa razprtije so se širile ino se širijo túdi dnes pa bodo naj hújše te proti konci svetá, kda bodo vnogi, ki do samo po iméni krščeniki, srce njihovo de pa daleč od krščanske pámeti.

To je túdi eden zrok, zakaj nas je Jezus tak včio moliti: „Pridi králestvo tvoje.“ Naj mi stálno, vsaki dén, znova i znova prosimo z temi rečmi Bogá, naj razširi kem prle svoje králestvo na zemli ne samo na zvúnešnje, ka bodo vsi národje edne práve zveličávne vere, nego, ka tá vera naj túdi srca prehodi, ár či de ona túdi od znotra v srcaj národov prav razširjena, te de ládao On z svojim mírom nad nami.

Po tom pa to šcé, naj z temi rečmi prosimo sebi i drúgim: celoj zemli tisto vekivečno králestvo, šteromi ne bode konca, kde večén mir láda, kde ne žalosti, joča pa nikše zgúbe.

Pa kda mámo lepšo priliko to spreviditi ino v tom pomeni moliti,

kak rávno letošnji Advent, šteroga hipa nas grozni boji svetá opominajo na to, ka se pomali prorokúvanja Jezusova začinjajo spunjavati pa kážejo, ka či je li daleč esče tisti dén, kda tá zemla prejditi má, od večnoga mira se človeki na zemli zamán senja. Z drúgi kraj nas pa sv. maticérkev opomina v tom časi, kak že vnoga leta, ka naj podignemo svoja srca tá gori k nebésam ino naj prosimo támodnet prihod Jezusov za vse národe, za štere je esče poleg njihovoga osleplenoga mišljenja i neznanosti ne prišeo.

Té dvoji zmožen glás: Glás boja i glás sv. materecérkve naj dá novo navdúšenost našim srcam ino z novim zelenjom spevajmo: „Rosite nebésa odzgoraj i oblácje nam naj dežújejo pravičnoga“, ki naj láda naša srca, vseh národov srca, naj včini mir med národi z svojov pravicov ino naj razširi svojo oblást i lúhav nad vse one, ki sò njoj esče ne podáni.

Naša srca se naj z velikov močjov ponávlaajo i očiščávajo, djánja vsa se nam naj na dobra obrnéjo, z tem zelenjom, ka mo očiščeni, pred Bogom več vredni pa te On prle poslúhne naše goráče prošnje ino teška zdihávanja.

Poleg toga pa molimo za vse, nikoga ne nihájmo vó, ka de Bog vido našo veliko lúhav ino nas za toga volo prle poslúhne.

Pa se te zgodi, ka „se prekrátijo tisti dnévi“ pa se „smilenje bože pokáže vsem národom“, pa do blázeni tisti, ki so z očiščávanjom samoga sebé ino z gorečov prošnjov količkáj pripomogli, ka so se prekrátili dnévi nevole.

Vojska.

Zadni tjeden so prišla vesela poročila z srbskoga bojišča. Ta poročila pravijo, ka naša armada ide zmago-

vito naprej v osrčje Srbije. Z zavzetom Valjeva je prišla v naše roke edna najbolje utrjena srbska postojanka. Boj se je bio za njo devet dni. V tom boji je mela srbska armada tak velke zgúbitve, ka jih več ne bo mogla nadomestiti. Túdi Belgrad, glavno mesto Srbije, je na kraji pa nam vsaki den zna priti v roke, ka ga naša armada zasede. Edno zadnje poročilo pa pravi, ka so srbi že tak opešali, ka bi radi sklenoli mir. To praj ščejo včiniti zato, ka njim njuvi zavezniki, šteri so je na boj nahujskali, ne morejo poslati pomoči.

Na ruskom bojišči so se túdi znova razvili velki boji. Bojna črta, na šteroj se vojújeta naša i nemška armada z rusi, je zdaj duga 700 kilometrov. Na Rusko-Polskom i v zhodnoj Nemčiji prodirajo naše i nemške čete zmagovito naprej, v Galiciji so se pa mogle omejiti naše čete na obrambo i so dozdej srečno odbile ruske napade. Trdnjava Przemisl, štero so znova obkolili rusi, se drži močno. Túdi novi napad na Černovice se je rusom nej posrečo.

Na francoskom bojišči nega skoro nikše spremembe v zadnjih dnevaj. Boji se bijejo z velkov srditostjov i ne morejo priti do odločitve. Nemci napadajo ze vsov močjov francoske utrjene postojanke, francozi i njuvi zavezniki so se njim pa močno proti postavili i odbijajo nemške napade. Zgúbitve so na obema stranoma strašno velke. Zato je pa želeti, ka bi tej krvavi boji prišli že skoro do odločitve. To bi melo potom vpliv túdi na boje, šteri se vršijo na ruskom bojišči. Či bi se najmre nemcom posrečilo, ka bi francoze premagali, potom bi se s tem vekšov močjov lejko navalili na ruse i bi tak hitrej prišlo do mira, šteroga si žejejo vsi narodi.

Na türskom bojišči v Kaukazi se túdi zmirom vršijo boji, šteri boji pa

šče dozdej nemajo vekšega pomena. Turska poročila pravijo, ka so türki v teh bojaj dosegnoli že lepe uspehe, tista poročila pa, štera prihajajo z Rusije, se glasijo nači. Težko je zato povedati, kak se tej boji v resnici razvijajo.

Na morji se je zadnje dneve nej zgodilo nikaj posebnoga.

Važnejša poročila zadnjega tjedna so sledeča:

Srbski kral Peter betežen. Zdravstveno stanje krala Petra je čemduže bole nevarno. Vrači se v žveplenskom kopališči v Topoli. Mantrajo ga velke bolečine i ga zdravnicje ščejo operirati. On pa v to nešče privoliti, zato ka se boji. Edno poročilo pravi tudi, ka se njemi je zmešalo.

Srbska vlada se nakani seliti. Poročila pravijo, ka se srbska vlada namerava preseliti z Niša v Skoplje.

Belgrad se odreže od Srbije. Naše vitežke čete, štere v zadnjem časi tak zmagovito prodirajo v Srbijo, nakanijo z zavzetjem železnice, štera pela z Belgrada v Kragujevac, odrezati Belgrad od Srbije. To bi bila velka nevarnost za tiste srbske čete, štere se nahajajo v Belgradi, zato ka bi potakšem prišle med dva ognja.

Obstrelavnje Lovčena. Uspeh naših topničarov v boji proti francosko-čarnogorskim topničarom je bio v zadnjem časi velki. Pobegnjenci z Čarnogore pravijo, ka je porušena takzvana utrdba Kuk. Eden sam strel naših velikih topov z ladje je vničo dva nasprotnikoviva topova, je pobio 9, rano pa 23 vojakov.

Čarnogorski kral je zaman proso pomoč. Čarnogorski kral Mikloš je proso ruskoga cara, naj njemi pošle ruske vojake i častnike na pomoč, zato ka je že čarnogorska armada jako oslablena. Car je odklono prošnjo pa pravo, ke Rusija zdaj sama potrebuje vojake.

Nesreča naših sovražnikov na Lovčini. Eden francoski zrakoplov je spadno na Lovčenom na zemlo pa se je razbio. Zrakoplovec je mrtev. — Eden francoski top je razleto na Lovčeni. Povelnik topničarov pa štirje topničarje so mrtvi.

Srbski zavzetniki z šumadijske divizije. Skoz Velke-Kaniže se je te dneve pelalo 1500 srbskih zavzetnikov. Med njimi je vnogo častnikov. Vsi tej zavzetniki so spadali k šumadijskoj diviziji pa so spadnoli v naše roke v bojaj pri Mišarskih visinaj. Zavzetnike so spravili v tabor pri Boldogasszonyi, gde se nahaja že 15.000 zavzetnikov. 250 so jih pa znova tū sem pelali, šteri so nam pri Valjevi prišli v. roke.

Ruski glavni stan. Nemske novine pišejo, ka se je ruski glavni stan naselo v Lembergi. Višiši armadni povelnik velki knez Nikolaj Nikolajevič pa ešče ne prebivle v Lembergi zato ka vodi boje v zgodnoj Nemčiji.

Ruska carica potuje na bojišče. Z Petrograda se poroča, ka se je ruska carica Aleksandra Teodorovna odpelala s hčerama, z Olgov i Tatjanov na bojišče. — Ženske že pač vsepovsedi morejo poleg biti pa vse viditi!

Japonci v ruskoj armadi. V bojaj v zgodnoj Nemčiji so nemci zavzeli vnogo sovražnikov. Med njimi se praj nahajajo tudi japonski vojaki. Poročilo z Berolina pa pravi, ka je nej istina, ka bi se v ruskoj armadi vojskūvali tudi japonski vojaki.

Ruski popi v Lembergi. Ruski popi, štere je poslao nadpūšpek Antonije v Lemberg, ka bi tam porusili rusinsko prebivalstvo, so nej dosegnoli uspeha. Predgali so najmre lūstvi samo v ruskom jeziki, zato jih je nišče nej šteo poslušati. Zdaj so prisileni, ka morejo predgati rusinom v njuvom materinom jeziki. — Tudi rusi morejo spreviditi, ka si dnesden ne dopūsti oropati svojega materinoga jezika nieden narod, naj bo tudi kakšteč mali.

Vsi polkovni povelniki nemškoga 15. armadnoga zbora spadnoli. Z Nemčije se poroča ka so vsi povelniki peških polkov 15. armadnoga zbora spokapali. To poročilo kaže, kak junaško se borijo nemški višiši častniki, pa kak malo gledajo na smrt.

Francozi pozavlejo pod orožje 17 letne mladence. Francoska vlada je sklenola, ka se pozovejo pod orožje 17 let stari mladenci.

Velikanska škoda na Francoskom. Gledoč prebivalstva i bogastva so nemci dozdej zaseli eden šesti del francoske države. Zgūbitve na prostori, tovarnaj, železnicaj i umetninaj znašajo 30 milijard frankov.

Angleško posojilo. Z Londona se poroča, ka angleška vlada namerave najeti 500 milijonov vojnoga posojila.

Japonski topničari idejo francozom na pomoč, Z Marseila so prišla poročila, štera pravijo, ka plava proti Marselii 17 ladij z japonskimi topničari, ki v kratkom časi pridejo na Francosko.

Anglezi zgūbili 57.000 moštva. Angleški ministerski predsednik Askvit je izjavo v angležkom državnom zbori, ka so angleži zgūbili do 31. oktobra 57 jezero vejakov. V to število so pa nej vzete tiste velike zgūbitve, štere so meli zadnje tjedne.

Kelko stane Francijo vojska. V prvom četrt leti so dali francozi za voj-

sko že več tri jezero milijonov frankov. Zdaj je francoska vlada znova zahtevala od državnoga zbora 911 milijonov frankov. 800 milijonov porabi za vojne stroške samo meseca novembra. — Te številke nam kažejo, kak vnožino pe nez zapravijo vojske.

Türki zaplenoli 34 ruskih parnikov. Tursko vojno brodovje je v Čar. nom morji zaplenolo 34 ruskih parnikov: Ladjice, štere para od ognja žené — Angleži so pa pri Aleksandriji zaplenoli 15 türskih jadrnic. Jadrnica je vekši čun.

Francozi se čemerijo nad španci. Francozi se čemerijo nad španci, zato ka so mislili, ka bo Španija z njimi šla proti nam i nemcom. Mesto toga njim je pa poslao španski kral poslanika, ki je znani kak voditelj nemcom prijazne stranke. Nego pride čas — tak pravijo v Parizi — ka bodo španci zato pokoro delali.

Rimpapa za nepristranost Italije. Sveti Oča je opomeno vse italijanske katoličane, naj brezi odlašanja včinijo vse za nepristranost Italije pa naj se ogiblejo vsega, ka bi znalo pritisniti Italijo v svetovno vojsko.

Italija prepovedala prevažanje zrnja prek po svojoj državi. Z Milana se poroča, ka je Italija prepovedala vsako izvažanje zrnja z Italije v sosedne države. To je praj včinila zato, ka je cena živilom jako narasla.

Podkūplena Grčija. Grčka vlada je dobila s pomočjov Francije od edne finančne družbe 20 milijonov posojila. Edno drugo poročilo pa pravi, ka je v Grčiji oprejena mobilizacija. Vsi grčki vojački obvezanci od letnika 1885 so pozvani pod orožje.

Potoplena japonska križarka. Japonska križarka „Itaro“ je zavezila pri Karolinskih otokaj na pečino pa je pogūblena.

Japonci v Egipti. Listi poročajo, ka ščejo japonci svoji 40 jezero vojakov broječo armado za poskušnjo spraviti v Egipt.

Kde se opravlja vkūp srbska vojska? Pri Kragujeváci ščejo počakati naše prodirajoče čete. Če de nam Bog pomagao, pridejo naši do njih i je zmagajo v odločilnoj slednoj bitki. Bog daj ka bi tak bilo.

Dogodki iz boja.

Vmirajoči duhovnik i vmirajoči vojak.

Z-Pariza pišejo: Nej dugo se je eden genljivi prizor vršo na preddvori ednoga parižkoga kolodvora. V preddvori na pol omedleti ranjeni vojacje so na slami ležali ino so čakali, ka bi je v

štero bolnišnico odnesli. Eden vojak je posebno trpo ino gdo ga je edna smilena sestra štela pomagati, je na tihoma etok pravo:

— Prosim vas, pošlite mi ednoga duhovnika.

Sestra je nej najšla duhovnika na kolodvori, nego gda bi nazaj prišla, v bližini se je oglaso eden drugi, smrtno ranjeni vojak:

— Jas sam duhovnik, lahko odvežem grehe sobojnika, ta me neste. Sestra se je odklonila nesti ranjenoga duhovnika k drugomi ranjenci, ár je duhovnik tudi strašno rano meo, štero je razpok ednoga granata napravo ino samo edno malo gibanje bi smrt povzročilo. Odpovedi sestre je duhovnik konec napravo z temi rečmi:

— Vi gotovo znate, ka pomeni rešiti edno dušo. Ka koristi, če komi življenje edno vōro podužamo?

Sestra je nato ta spravila ranjenoga duhovnika k ovomi ranjenci ino duhovnik je za ništerne minute spovedao i od grehov odvézao svojega sobojnika. Gda se grehov odvézanje zgodilo, duhovnik je šteo križ vrčti na pokornoga vojaka, samo ka je roko že nej mogeo gorzdignoti. Naj bi duhovnik ležej križ vrgeo, sestra je gorzdignola roko ranjenoga duhovnika. Gda se že je to dokončalo, od grehov odvézani vojak i duhovnik sta se brez zavesti na slamo prevrgla eden drugoga roko držéč i za ništerne minute sta obadva mrla.

Rusoska vés.

Eden domobranski častnik, šteri se na severnom bojišči bori, nam opiše v sledečih rečah edno rusosko vés:

Pred nami se razprestira edna ravnica brezi konca, zemla je žuta i siva tak daleč, kak se siva néba ž njov vkūpzide na obzorji. Na vse kraje samo pesek i pesek. Potačje do vretena notri-režejo i je težko naprejdti. Konj v vsakšem megnjeni trpeče od velike trūdnosti na nej navajenoj poti i vse že penov, gda ozdaleč ovaramo edno vés. Tū že je pot malo bolša. Lajanje ednoga psa naznanja, ka smo prišli do prve hiže, štera je iz lesa i slame napravljena, sirmaška, nisika kuča. Mrtvečki mir kralūje vseširon ino se tak zdi, da bi cela vés mrla. Počasi se vōprivlečejo podivnjenoga obraza, odz vūna dolpobiti stanovnicje. Nikaj smo nej mogli od njih kūpiti, ár oni sami nemajo, ka bi si v zobé djali. Če šteroga pregovoriš, se globoko i norčasto nanizi, tak globoko, ka glava zemlo tiče, kda se pa gorzdigavle, ž njegovih oči sija

divjost i nevoščenost. Jako more previden biti človek pred njimi, ár se je že večkrat zgodilo, ka so tei pavri napadnoli zadnjo vojsko. V takših slučajah krvava, grozna usoda čaka na vés ino nazajobrneče čete največkrat gorvužgajo vse hiže. Hiže so nisike i male. Samo edno sobo majo, gde 10—15 se vkūpstisne z hižnimi zavcami i z drobnov živinov. Zrak je grozen v takših staniščah. Poleg hiže je štala, odked se teoci vgodno sprehajajo v hižo. V hiži je edna postel, eden stol, ništerne stolice pa edna péč, to je celo pohišstvo. Okno so na dlan velka i je ne more gorodpreti.

„Obrnolose je.“

V vojsko je mogeo iti tudi eden zakonski možki, ki je prle jako rad pio, zapravlao svoj tjedenski zaslužek, je pūščao ženo pa deco stradati, pa je zvūn toga ešče pretepaol po večereh, gda je pijan prišeo domo. V vojski se je pa te té mož zato li spomeno z svoje žene pa z dece pa je pisao domo ženi: „Lūba žena! Tū je jako hūdo, zato ka moremo dostakrat stradati. S sovražnikom se bijemo. Piši mi, kak je zdaj doma“ itd.

Žena je pa odgovorila: „Lūbi mož! Pri nas se je zdaj vse obrnolose. Zdaj vdabljam jaz v podporo peneze, pa nam ide dobro. Ti siromak zdaj stradaš. Prle si ti mene pretepaol, zdaj pa drugi tebe tučejo. Te pozdravla tvoja žena.“

„Gospodičina, gda se vrnemo, se zaročiva.“

To se je pripetilo na kolodvori v Kamenzi. Eden čarnovojnik, gda je šo v vojsko, je ednoj lepoj gospodičini, štera je razdeljavala darila čarnovojnikom, pravo: „Gospica, gda se vrnemo, se zaročiva.“ Gospica se je smejala pa je odgovorila: „Bom že vidla, či bote držali reč.“ Kak debelo je pa gledao te čarnovojnik, si lejko mislimo, gda njemi je ravnitelica postaje pošepetala na vūho: „Govorili ste s princesinjav Friderika Viljema nemškoga kneža.“

Maščūvati šče svoje sinove i zeta.

60 let star oča Šafer v Zveibrūkeni je zgūbo v vojski svoje štiri sinove pa oba zeta. Njegova žena se je zmešala v pameti, gda je to zvedila. Stari oča se je nato prostovolno javo v armado, ka bi maščūvao svoje mrtve sinove pa zeta, pa so ga pri ednom bavarskom polki kak prostovolca sprejeli.

Deset sinov v vojni.

Krojački majster Būtšer v Veitbruhi je poslao na bojišče devetero si-

nov, od šterih so že trije spadnoli, dva sta ranjeniva, dva sta zavzetiva, dva se pa šče i zdaj borita v bojnoj črti. Deseti sin, najmlajši, je pa bio* zdaj na nabori potrjeni za vojaka pa bo se tudi že skoro meo priliko vojskūvati za domovino.

Velkodūšna žrtev duhovnika.

Eden vojački duhovnik z Vūzburga piše svojemi oči: Bio sam že nazoči pri dostih operacijaj, dnes sam si pa sam legeo na operacijski stol. Včino sam to sam rad. Ednomi vojaki je najmre granata razmesarila desno roko pa njemi je napravila na levoj rami globoko rano. Odrezali so njemi dva prsta, tak ka zdaj roka lepo celi. Njegova rana se pa nigdar ne bi zvrāčila, či njemi ne bi položili na njo zdrave kože. Nato sam se jaz oglaso, ka sam pripravljeni dati svojo kožo. Dnes je bilo to zvršeno. Zdravniki so me šteli omamiti, jaz sam pa od toga nanč nej šteo čūti, pa či ravno ka me je jako bolelo, sam zato srečno pres-tao. Z ostrimi noži šo mi zrezali na desnem bedri 15 žaložov kože pa s tem pokrili rano vojaki. Nato so naj oba dobro obvezali. To vse je trpelo kakše pol vūre...“

Lakola i kūga v Belgiji.

V Belgiji je življenje od dneva do dneva težavnejše. Začno je zmenkavati živež, pa je čerezred velka dragoča. Mele je činduže menje, tak ka ešče ti najbolši peki v Brūsli melejo otrobe. Te krūh z semletih otrobov je šče ednok dragši, kak dober krūh v mirnih časaj. Pšenice, žita, ječmena ne more več dobiti v niednoj trgovini, ravno tak tudi soli nej. Za sol slūži nekša rdečkasta mešanica, najhitrej je to živinska sol. Sladkora nega več, petrolej je štirikrat dragši, pa poleg toga skoro nikaj nej vreden. Na cestaj je puno starcov, žensek pa dece, ki trpijo glad pa hodijo okoli prosit milodār.

Po cestaj ležijo po nešternih krajeh mrtvi psi, mačke, koze pa konji že po štirinajset dni. Mūh je na milijone, štere na njih posedajo pa se ž njimi hranijo. Štale so pune mrtvih krav. Najhūjše je, ka so grobovje vojakov nezadostni. Trūpla so komaj pokrita. Dosta vesnic so zločesni lūdje oropali. V okolici Antverpna mirajo lūdje zavolo kūge brezi zdravnika pa brezi dvorbe. Premožnejši belgijci so adpūtovali.

Glási.

Zalosten stališ matrecérkvi v Meksiki. Eden poználec nam piše z Južne Amerike, ka v Meksiki ešče zmérom trpi puntarija i ka so v Puebli, glávnom mesti divji vojáki ešče v cerkvi konje správilí, dūhovnikom spovedávati prepovedali, dvá pa moríli, šteriva so pri spovedávanji zgrabili i na druge vse načine pregánjajo matrecérkev. Žalostni, zaistno žalostni časi. Molimo, da stanovitni ostanémo.

Kam se morejo poslati zavitki? V celo Galicijo se zdaj zavitki ne vze-mejo gor na pošto.

Domača straža je vpelana v Lendavi i v Beltincih. V Lendavi že op-ravla svojo dužnost.

Pobegnenci iz Galicije v pridó Lendavo na stroške mesta.

Ne je spadno, nego v rusko vjétništvo je prišeo grački grof Széchenyi Tivadar.

Drügoga je pokopala. Edna vogrska mati je glás dobila z bojišča ka njej je sin tam spadno. Da je prémožna bila, ga je dala domo spraviti i doma pokopati. Za ništerne dni potom pa dobi pismo od sina, v šterom njoj naznanja, da je zdrav. — Drügoga je pokopala. Poročnik je mrtvoga ne spoznao. Záto pa ne verimo vsakomi glási.

Tolvajija. V Dokležovji so edno noč samo v devetih mestah hodili tolvajje. — V Lendavskih goráj že drügi pot so dobre plice gorspotrgale kleti. — Tú je nájdenei túdi potáč, šteroga je nikak v Beltincih pri Hubri vkradno. Z toga jesklepati, da lendavski tolvajje so v zvézi z beltinskimi.

Dobrovoljni dári na znotréšnje op-rave nove törniške cérkvi. — **Z Törnišča:** Žerdin Jožef (New-York) 50 k, Bakán Ferenc 25 k, Bojnec Mihál 20 k, Fehér Ivan 10 k, Törmar Bara 10 k, Povrnitev najdenih penez 16 k. — **Od Lipe:** Zadravec Ferenc 54 k, Matjašec Jožef 40 k, Litrop Matjaš 40 k, Matjašec Mihál 20 k, Tkálec Ivan 10 k, Žerdin Jožef 10 k, Litrop Orša 2 k, Edna žena 1 k 20 f. — **Z Nedelice:** Horvat Jožef 60 k, Draškovič Jožef iz oblúbe 50 k, njegova žena 10 k. — **Z Málepolane:** Hozian Marko 100 k, Špilak Ferenc 50 k, Bedrnjak Jožef 40 k, Horvat Števan 20 k, Gabor Števan 20 k, Smej Anna 10 k, Špilak Jožef 10 k, Žalek Stevan 10 k, Režonja Jožef 5 k. Šesta roža sv. Oršole 11. k. **Z Gumilic:** Raj Ferenc 40 k, Sobočan Jožef 52 k, Kolenc Jožef 20 k, Gjuran Števan 10 k, Ftičar Stevan 10 k, Raj Jožef 10 k, Gjörköš Števan 5 K, Banfi Treza 5 k, — (V prvom izkázanju so

štamparje vónihali sledéče: *z Törnišča:* Matjašec Ivan (Cleveland) 20 k; *z Renkovec:* Horvat Števan 30 k, Litrop Bara 20 k. *S tem vküp* je zadenola tista šuma 1175 k, 12 f.) Zdaj izkázano 829 K 20 f. Vse vküp mámo 2004 K 82 f. *Ešče pétkrat telko trbe!*

V Monošteri ranjenci. 50 leži v šoli, 35 v svilnoj tovární. Za 100 je ešče priprávljeno mesto v gimnáziumi i v ovodi. Za ranjence so darúvali: Bu-jatti svilni továrník, mesto za 40 ranjence s postelmi vréd. Monošter je šole pústo za njé. Okoli vesnice pa vsáka dála do 25 postel, več spodnjega obleča i potreben živež. To veliko smilenost do bližnjega ljúbi Jezuš vse pláča!

Srčna zahvála. V Monošteri ranjenci ki so slovinci, se s celim srcem zahválijo na knigah, štere so po pošti dobili iz Čerensovec.

Ka piše Sloven iz Amerike? V zmétnom časi živéte domá, mi eti túdi; delo slabo ide, živež je ednok dragši kak prve. Svejt má bojno. Vsáki večér od 8 vóre do 9 v cérkvi skupno molitev oprávljemo za našo domovino i za naše junáke. Novine čtémo dén do dnéve i komaj čakamo, naj nam novine té glás prineséjo, ka mi túdi slobodno idemo prek morja bránit ono sladko domovino, v šteroj se je zibela naša zibelka. Že smo priprávljeni vsi i hrep-nemo s celim srcem, bránit idti ono deželo, na šteroj se blišči svétoga Števaná svéta korona, či de nam potrebno žrtvúvati slednjo kaplo krvi. South Bethlehem, 1914. okt. 14. Jos. D.

Naš višesnji pastér med ranjenci. Naš višesnji pastér je pohodo v Rohonci ležéče ranjence, štere je lübeznivo nagovoro i blagoslovo. Njegov obisk je veliki vtisk napravo na vsako dúšo.

Ranjenci so poleg popisov zgúb od 43-d 58-ga snopiča sledeči z našega krája: Ferenček Franz z Kobilja, Fečec Jožef z Dobrovnika, Hartman Ferdinand z D. Lendave, Horvat Janos z Čerensovec, Horvat Karol z Štrigove, Kolarič Ivan z Trnja, Kopinja Jožef z Gyertyános-a, Koštric Št. z M. Polane, Kustec Andraš z Čerensovec, Litrop Martin od Lipe, Lukač Štefan z Bükovnice, Nečemer Janoš z Štrigove, Posávec Imri z Čerensovec, Šimonka Mih. z D. Lakoš-a, Siva Mih. z Polane, Tivadar Franc z Gumilic, Trojnar Martin z Štrigove, Turula Št. z Kapce, Vörös Štef. z Nedelice.

Dári na naše ranjence. Nerad Treza z Čerensovec 1 k., prt, slive, robačo; Tkalec Martin z Trnja 1 k., Horvat Franciška z D. B. 40 fil., Žálig Bára z D. B. 20 fil., Vágner Martin z Sr. Bistrice poslao z Amerike 4 k. vküp 6 k. 60 fil. Cela svota 462 k. 34 fil. Bog povrni vsem!

Mrtev je: Fehér Jožef z D. Lendave, Kolenko Franc z Štrigove, Solár Franc z Dugevesi, Botják Peter z Petánec. Té slednji je ranjen bio na prstaj práve roke i v právo ramo i mro je v Beči v bolnišnici. Na sprévod sta njemi hodili žena i sestra. Živo je 34 let. Večni mir i pokoj vsem naj podeli Srce Jezusovo!

Stári regrutov bo več, kak je mládi bilo. Na vse kráje se je več polovica spozna za prilične. Posebno na posednom Štajari so samo slepi pa hromi ne postali vojáki. Vnogi, iz šterih smo se nigda šengarili, ka so slabotni, so v dugših letah zrasli, se okrepili i ponosno nosijo zdaj trák za kranščákom kak regrutje.

Pošta.

Sobočan Ferenc. Dolnja Lendava. Kalendare sem gorda iskati. Od trétjega novembra do 19-ga so ešče na vašoj pošti ležali. Opomnite gospo poštanico, naj vékši réd drži, meni pa naznanite, če ste je v roke že dobili.

Slavic Matjaš Nagykanizsa. Vse ti dam poslati. Doma bi mogeo vse dobiti. Kalendár máš privas na farofi, tá piši po njega. **Žerdin Jožef** Chicago Tistih 50 Koron kak zvedávaš, sem julija 1-ga do rok dobo. Na to pa nikaj ne dati, kaj angležke novine pišejo. Angležko zná hitrej prejtí, kak naša držáva. Naj sebé pazijo bole. — Legéni i Hozjan Štefani pošilam novine. Prvi od decembra, drügi od septembra je vdábla. Srčen pozdráv vsem. **Dénesi J. Prelog.** Če ste dozdej ne dobili kalendára, mi dajte na znánje včasi. Zdaj je že mogla štampanija vsem razposlati. **Srsén Marijo.** Tropovci. Piši v Josephstadt, Reservispital. **Komin Treza.** Sv. Sebeštjan. **Kraksner Marija.** Petroča. **Máček Fánd.** Bodonci. Od vaših je nikši glás nej prišo. **Ciglár Marija.** Gornji Črnci. Od vašega túdi nej. Če bi zavzéti bio, od toga túdi pride glás, záto potrpite. **Drávec Alojz.** Monoster. Moje knige so za dár. Na štere je Škafar zapisano, se moro nazajposlati Karč-kovoj materi.

Hozjan Martin. Jaska. Za kalendár i Marijin list sem dobo peneze. Hvála. **K. Št. Bratonci.** „Proti“ „ne morem“ je že za stalno vpelano v našo pisavo na podlagi našega gornjega narečja. Zdravo.

Zétek Á. Andovci. Hvála na odgovori. zdaj razumim. **Vel. M. Golob.** Bridgeport. Prosim odgovor, na koj ste dvapot peneze poslali, **Vel. A. Murn.** South-Bethlehem. Od vas túdi čakam že dugo odgovora. Ste vi tiste peneze poslali, kak sem pitao? Julija 30-ga sem je do rok dobo. Za list i novine so? Ste mi dug od onoga, od koga sem vam pisao, sterjali? Golob mi je pisao, da je knige pri vas na odajo zapústo. 363 K. mi je dužen, prosim vas če kaj morete, stisnite ga, naj plati. **Tujs Matjaš.** Pros. Vés. V. Rajk ne pošilam več. Zdravi bodite! Vsem. Ki peneze pošilajo, naj na izkaznici zapišejo, za koj so namenjeni. To je najčednej i naj fálej. Da vóási se pismo kam potepe i mesece dugo morem čakati za odgovor, od koga i na koj so penezi poslani. — Amerikanci pa naj v pismo položijo vsele potrdilo tiste banke, po šteroj peneze pošilajo. Pismo pa naj bo poročeno, da se ne pogúbi.